

(هذا الكلام مولوی علیہ الرحمہ کے)

دوران زمان دروگہ کام	بہر از شون نانہ بیداریم
راحتی جسته عینت بار کم	شاد یو صفی ذوق پر جہ خاکم
نامہ ہدیہ فصیح ستانت یادا	تصدیت کیشا بیضی مال آوا
روئے بزرگت کجا آوردن	غریب تواری خطہارت کردن
بلام بنیامیم جسک گمانیم	نک یار بی شرط نانہ و زبا نیم
دلہم و مشرت میل تو شان	ای تعارفہ جہ لام زیادن
خصیصہ من سخی سوہ و یاتوم	سودای خم و بار ارا کیل توم
پی تو خاطر م پر نشی و خان	پی تو زندگیم چون شارا مارن
درونم دایم جہ ہون کیل تون	سختی تم و شوق ہوا کیل تون
مہر وقت دیم و ہم شوہ لاکت	بوسم تو ز پاک گرد پا لاکت
آنہ گرد و شیو کا مزا نیمین	آنہ گرد ہدیہ و شاد ما نیمین
وز من البتہ ہون دل وردہ	تانت شنگی بارن خان خم کردہ
درون و سودای جہ بہین بش	ہن خاکم و سر سو قائم پی چہ پیش
اشو چہ زمین مانہ کین دا	مہر درون مدوم و روی این دا
دل نہ گردول بی پرد خانین	دما خم کیچ بی دما خین
سادوین شوق مولوی دروین	ویا موی و سوز ریاضت کیشان
ہر پاتہ میوزیلی و خیل	چنہ زیا تر ما زوم و ذلیل

سر کرده اصحاب با وفا و صفا   یکی بوابه ای یکی بو الوفا
 دشی چی بی له و ضیفان کس   محمّی خلق رحمانی نفس
 ثابت و سیار برج تجیدین   نشانه امان سمای توحیدین
 سیوی شجر مجد و یه   حاصل امانت عالی نقشیه
 بمویدت الدین جدوت و اتیه   تدارک بکه زوی بریوه
 آخریات بندکر ام بزرگان   نشانه حسن خاتمه مانه

ممت و فاکه بیت حرب الفرائین حضرت مطرب جلالیات
 و الا شرف قطب تحقیقین و زیاده الالکین آدی
 قاب و کده خلد نقشب بدی و ممت برکاته پند
 محقر العباد و المذنب العاصی عبد الماسی
 در زندگیش شانه ها به مناسک مکن
 قره و وجه کنیدی قاره به محبت او کفا
 تا ظهر رضیت نرسیده خواهیم برگنده
 بر خاتمه مانده در تاریخ و درم

۱۳۲۸/۱/۲۵

۱۰